

[Socialministeren.]

tillægget frem, fordi det har været diskuteret så ivrigt. Det ærede medlem hr. Søren Andersen gennemkritiserede dets opbygning på en sådan måde, at man nærmest fik indtryk af, at det var en social forringelse, der her var tale om. Det er klart, at man må finde sig i en bedømmelse, der siger, at det socialt, opsparingsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt ikke er så fikst fra en minister, som man kunne vente, men jeg vil gerne sige, at min opgave var at bidrage til, at de nuværende pensionister, der ikke får væsentlig fordel af, at vi går over til fuld folkepension i fremtiden, fik et tillæg, som dækker det, de er kommet bagefter i forhold til lønningerne. Det er det, der har været min opgave, og jeg tror ikke, man skal negligere dette og gøre det til ingenting, for hvad bruger vi så de 273 mill. kr. til, som dette tillæg koster?

Jeg er sikker på, at de pensionister, der, om jeg så må sige, sidder i den anden ende af denne sag, er folkepensionister, invalidepensionister og enkepensionister, der ikke har noget ved siden af eller bare har en mindre indtægt ved siden af. Det er dem, disse penge skal fordeles til. Og derfor har jeg måttet, som det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, være stædig på dette punkt, for det måtte også være vor forudsætning for, at vi gik over til den fulde folkepension.

De to partier VK, hvis jeg må bruge det udtryk her i salen, ellers venstre og det konservative folkeparti, mener, at man burde tildele det pågældende pensionstillæg til samtlige pensionister, altså over hele skalaen, med andre ord forhøje den egentlige folkepension med det beløb. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at en sådan udvidelse ville koste 160 mill. kr. mere end det, vi arbejder med, hvis vi gav tillæg til dem, der var over 67 år, og 210 mill. kr. mere, hvis vi også tog dem med, som var under 67 år. Det ærede medlem siger, at regeringen skulle tale lidt mere om dækningen af finansieringen. Jeg synes, man her i hvert fald har overset, at man har flottet sig lidt uden selv at komme nærmere ind på det problem. Men derudover vil jeg dog sige, at vi har et fælles ansvar med hensyn til folkepensionssatserne, og her taler jeg ikke om pensionstillæg, for dér er jeg enig med dem, der har sagt, at

det formentlig glider ud, efterhånden som andre ting træder i stedet, men selve grundpensionen kan vi kalde det. Vi er i Danmark nu på et niveau, hvor vi begynder at bevæge os ind mod det punkt, hvor det bliver svært at lave en tillægspensionsordning for alle, hvis den skal tage et rimeligt hensyn til, hvad man har tjent igennem årene, det, man kalder det svenske system.

Jeg tror ikke, at man er helt klar over, at vi ligger over svenskerne og nordmændene. Svenskerne har en grundpension for ægtepar på 6.400 kr. i runde tal, og jeg synes godt, man kan spare sig vittigheden om, at det er svenske kroner, for det er i Sverige, de skal bruges, og det skal betragtes i forhold til den løn, man tjener dér. Nordmændene har 6.300 kr.; tallet for enlige personer er i begge lande 4.300 kr. Derovenpå bygger de deres tillægspensionsordning. Vi er nu oppe på, at ægtepar fra 1. april får 7.656 kr., og enlige 5.054 kr., og hvis vi fulgte VKs forslag, ville vi komme op på 8.844 kr. for ægtepar og 6.108 kr. for enlige. Dér er man kommet så højt op i grundpension — det er det, jeg henleder opmærksomheden på — at skal man bygge en tillægspension ovenpå, der tager hensyn til, hvad folk plejer at tjene, får man nedslagsregler for denne del af pensionen, som man overhovedet ikke kan styre. Det tror jeg ikke de ærede medlemmer har tænkt over, når de så flot siger, at man kan bare flade det ud og give det til alle, for der ligger også store problemer i denne sag.

Med hensyn til finansieringen skal jeg henviser til, hvad der er sagt i fremsættelses-talen og i bemærkningerne til lovforslagene, og hvad der er gentaget i besvarelserne til udvalget, at regeringen vil tage spørgsmålet om finansieringen op, når de nye udgifter melder sig.

Jeg ser nu af betænkningen, at venstre og det konservative folkeparti på forhånd diskonterer, at folkepensionsbidraget skal sættes i vejret. Det gør man altså uden i øvrigt at diskutere, om en forhøjelse af dette bidrag vil være forsvarligt i den form, det har nu. Jeg vil gerne sige, at når vi fremover skal diskutere spørgsmålet om dækning, må det være den samlede vurdering af, hvordan staten skaffer dækning for de udgifter, folketinget har bevilget, og dér må også pensionsbidraget indgå i overvejel-